

■ Anselm Clavé organitza dissabte una nova edició del Mercat de la Ganga

Sant Celoni. L'Associació de Veïns i Comerciants Anselm Clavé Centre ha organitzat per aquest dissabte, 4 de febrer, una nova edició del Mercat de la Ganga. A partir de les 10 del matí, i al llarg de tot el dia fins a les 8 del vespre, els establiments d'aquest cèntric carrer de Sant Celoni trauran els seus productes al carrer oferint preus de liquidació. Les parades s'instal·laran al tram comprès entre la plaça de la Vila i la carretera Vella i s'hi podrà trobar tot tipus de productes. L'Associació organitza dos mercats de la ganga anuals, un a l'estiu i l'altre a l'hivern. REDACCIÓ.

■ Un accident a l'AP-7 a Sant Celoni provoca tres quilòmetres de cues

Sant Celoni. El xoc entre un camió i un cotxe a l'AP-7 va obligar, dimarts, 31 de gener, a tallar dos carrils de l'autopista en sentit Girona. L'accident, que es va produir a pocs minuts de les 8 del vespre al punt quilomètric 108 de la via, va provocar fins a tres quilòmetres de retencions en sentit nord. Segons el Servei Català de Trànsit (SCT) la topada entre els dos vehicles no va provocar ferits. REDACCIÓ.

La CUP retreu a l'alcalde que sumi al seu sou les retribucions al Consorci de Residus

REDACCIÓ
Sant Celoni

La CUP de Sant Celoni ha retret a l'alcalde, Joan Castaño, que després de rebair-se el sou a l'Ajuntament de Sant Celoni se l'hagi acabat complementant amb la dedicació parcial al Consorci de Residus del Vallès Oriental després de ser-ne nomenat president. En aquest sentit, la formació ha destacat que Castaño cobra un sou suplementari del Consorci que, sumats als que percep de l'Ajuntament de Sant Celoni arriben a un sou anual de 60.000 euros. "Això mentre demana austeritat i que ens collem el cinturó", ha recalcat la CUP.

La formació independentista ha destacat que després de les eleccions municipals l'alcalde va fer bandera de la reducció del seu sou que va passar dels 49.506 euros bruts anuals que cobrava l'exalcalde Francesc Deulofeu, amb un 90 per cent de dedicació, als 48.000 euros bruts l'any amb un 100 per cent de dedicació. També han recordat que al juliol de 2011 la CUP va presentar una esmena per situar el salari de l'alcalde en 42.000 euros bruts a l'any. Una proposta que va ser rebutjada per la resta de grups possibles.

Amb el nomenament de Castaño com a president del

Dani Corpas, regidor de la CUP de Sant Celoni (AABM)

Consorci de Residus, a finals de novembre, en Ple, es va modificar la dedicació de l'alcalde que va passar del 100 al 90 per cent i passant el sou de 48.000 a 43.200 euros bruts anuals. La CUP destaca que aquest càrrec no era retribuït fins a la data, però amb l'entrada de Castaño aquest "va passar a percebre un sou per a aquesta tasca de 16.800 euros bruts l'any". Això situa el sou de Castaño, explica la formació, a 60.000 euros bruts anuals.

La CUP ha denunciat, en aquest sentit, l'acumulació de càrrecs i sous públics i la manca de transparència que suposa aquesta acumulació ja que, segons la formació, "sovint es desconeix la suma del salari acumulat i de les dietes" tot i que, "en aquest cas, gràcies a la tasca de la CUP, la xifra ha

sortit a la llum". Al Ple del passat 26 de gener la CUP va demanar a l'alcalde una reducció del seu sou actual de manera que la suma de les dues retribucions no superi els 48.000 euros anuals. La mesura va ser rebutjada per Castaño.

En aquest sentit, el grup socialista ha recordat que la disminució de la dedicació de l'alcalde del 100 al 90 per cent ja suposa un estalvi a l'Ajuntament de Sant Celoni de 4.800 euros l'any que es podran dedicar a altres polítiques. El PSC ha assenyalat, a més, que la despesa que suposa assumir un càrrec com la presidència del Consorci de Residus en desplaçaments, hores de dedicació i altres ha de ser remunerada i ha recordat que, en qualsevol cas, l'aportació que fa el municipi al sou de l'alcalde s'ha vist disminuïda.

La JNC presenta formalment l'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència

REDACCIÓ
Sant Celoni

La Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) de Sant Celoni va presentar divendres, 27 de gener, l'adhesió definitiva de la població a l'Associació de Municipis per la Independència després que el Ple aprovés la moció presentada per les joventuts de CDC amb els vots favorables de CiU i la CUP i l'abstenció del PSC i ICV.

La JNC ha aplaudit que Sant Celoni hagi aprovat iniciar el procés d'integració a l'associació d'ens locals que té com a finalitat treballar per l'alliberament nacional del país i ha agraït a CiU i CUP el seu suport al Ple. Durant el debat, Laura Costa (CiU) va recordar que la federació es va presentar a les eleccions del país amb un programa electoral que inclou el dret a decidir sense límits, que farà possible l'aprovació de la primera llei de consultes, que té un líder que és el president del país i que ha votat a favor de la independència en la consulta del 10 d'abril de 2011.

La CUP, per la seva banda, va destacar la incoherència de CiU per donar suport a aquesta mesura al mateix temps que recolzaven mesures del PP en altres àmbits però, malgrat tot, van decidir

donar el sí a la moció. El PSC va esgrimir la seva aposta pel federalisme per justificar el seu vot que, si bé inicialment van assenyalar que seria contrari, finalment es va decantar cap a l'abstenció. ICV també va optar per abstenir-se.

L'associació de Municipis per la Independència es va constituir el passat 14 de desembre a Vic en un acte al que hi van assistir representats de 155 municipis de Catalunya que ja s'hi havien adherit. Des d'aleshores, el nombre de municipis adherits ha augmentat considerablement superant els més de 200 poblacions.

Joan Castaño serà el representant de l'Ajuntament a l'Associació

Amb l'aprovació de la moció a Sant Celoni es va acordar iniciar els tràmits d'adhesió i facultar l'alcalde, Joan Castaño, com a representant de l'Ajuntament de Sant Celoni a l'Associació de Municipis per la Independència. Quan l'alcalde no hi pugui assistir, mitjançant resolució expressa, podrà delegar aquesta representació en un regidor.

EN PRIMERA PERSONA

FERRAN CATARINEU PRAT, fccatarineu@hotmail.com · www.fccatarineu.blogspot.com

"Polaco de mierda"

Fa pocs dies -ho he llegit als diaris- un jove advocat català que treballa a Madrid va tenir un problema en passar pel detector de l'aeroport de Barcelona, cridada la guàrdia civil i en parlarlos en català, sembla ser -ell així ho denuncia-, que li van tocar el crostó i el van insultar: això, entre d'altres, del "polaco de mierda". No vull pas centrar el meu article en aquest cas, malauradament massa freqüent i que sol acabar als tribunals amb una condemna al presumptament agredit per desacatament a l'autoritat després de denúncies creuades de les dues parts (uso el 'presumptament', que no m'agrada, no fos que el denunciat i condemnat fos jo mateix).

El cas és que en anar el matí a comprar el pa la dependenta de la fleca em va preguntar per què, als catalans, ens diuen 'polacos'. Li vaig contestar que no ho sabia, suposava que pel fet de no entendre la nostra llengua, però no ho sabia del cert. No m'agrada contestar alguna cosa que no sàpiga fonamentadament. I he intentat

esbrinar-ho: d'aquí l'article.

Diccionaris, llibres de curiositats, d'història, Internet... Al Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, segona edició, lògicament la paraula 'polaco' no hi figura: d'un natural de Polònia en català se'n diu polonès. Tampoc al Diccionari de la Lengua Española, edició de 2001, en el sentit de català, però sí que s'hi refereix com a 'partido político que gobernó en España desde 1850 hasta 1854' (i això m'obre camí com exposaré més endavant). Tot i que el tema és prou dubtós -permeteu-me la ironia- el Diccionario Panhispánico de Dudas, de la mateixa Real Academia, tampoc aclareix el dubte. Ni la voluminosa edició de 1945 del Diccionario General Ilustrado de la Lengua Española, i menys, evidentment, l'Alcover Moll, Diccionari Català - Valencian - Balear. Ni el diccionari Larouse, edició 2008, francès - català, ni al Diccionario Alcalá-Zamora francès - español edició de 1937. En canvi el diccionari Collins anglès - español la paraula 'pole', polo-

nès, entre altres accepcions la tradueix com 'català'. I també surt així en el Diccionario de Argot Español de Víctor León. Tot hi que sóc un 'col·leccionista' de diccionaris -en tinc vint-i-dos, inclòs el de grec clàssic del batxillerat que no calia consultar- m'han donat poca informació, tot i que sempre em són de molta utilitat a l'escriure.

Més informació i més creïble, m'ha donat el volum onzè de la Historia de España y su influencia en la Historia Universal d'Antonio Ballesteros y Baretta, edició de 1956 -comprada a terminis a Salvat Editores quan era jove, dinou anys-, en les pàgines que parla de la transició que es produí al govern espanyol després de la caiguda de Bravo Murillo, durant el regnat d'Isabel II. Més enllà de la inevitable i coneguda influència de l'exèrcit, que va ser qui feu caure el govern, i després d'altres gabinets que van durar poc per les acusacions de provada corrupció en les concessions dels ferrocarrils, va ser nomenat president del

govern el centrista Luis José Sartorius, de llunyà origen polonès, gràcies a la pressió un grup d'incondicionals anomenats per aquest motiu els polacos, entre el quals el barceloní Jacinto Félix Domènech, que era progressista, fou ministre d'Hisenda del govern Sartorius, i prengué dures decisions que no foren del grat dels militars ni del poble (empès per la roïna de les finances públiques va decretar el cobrament anticipat de la contribució, cosa que provocà l'alçament de 1854, la caiguda del govern i el saqueig de la seva casa, la casa d'un polaco) tot i pertanyent Domènech al grup progressista. Aquesta vinculació als polacos d'un prominent català, exalcalde de Barcelona -també després i per pocs mesos, de Madrid-, comença a fer-se pas en les casernes militars en to despectiu quan no ofensiu el mot polaco.

Amb aquest panorama, pocs anys després, el 1808, quan la guerra del francès, van entrar a Madrid amb l'exèrcit de Napoleó soldats 'polacos' (aquests, polonesos de

Polònia) als qui no se'ls entenia en parlar. Segurament aquest fet va reforçar el lligam entre polaco i la parla catalana que ja corria d'abans a les casernes militars i que s'expandí ràpidament entre la població civil de la capital i després del país.

Present la denominació de polacos pels catalans entre la classe militar, la guerra civil va agreujar-ne la connotació despectiva i popularitzar el mot referint-se als catalans que, en última instància, foren uns dels perdedors de la guerra. L'ocupació de Catalunya per tropes espanyoles que no entenien el català dels vençuts acabà de fer la feina, que ja van trobar ben viva els milers d'immigrants dels anys setanta. Una vegada passada l'eufòria de la transició cada cop s'ha emprat més com insult a uns catalans que tenen (tenim) una llengua pròpia diferent i l'usen amb normalitat quan poden -cosa que no s'accepta de bon grat a Espanya- i se senten rebutjats i allunyats d'un projecte de país que culturalment i econòmicament els maltracta.